

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **M. V.**, zastoupen JUDr. Janem Špačkem, advokátem se sídlem Praha 5, Radlická 28, proti žalované: **Univerzita Karlova v Praze**, IČ: 00216208, se sídlem Praha 1, Ovocný trh 3/5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy v Praze ze dne 9.2.2012, č.j. 12490/11/III/Bo,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým rektor Univerzity Karlovy v Praze (dále též „žalovaný“) zamítl jeho žádost o přezkoumání rozhodnutí děkanky Pedagogické fakulty (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 4.11.2011, č.j. 14897/11/D/1/193000/SO/Svo/ZAN, o ukončení jeho studia podle § 68 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách ve znění rozhodném (dále jen „zákon o vysokých školách“) ve spojení s čl. 16 odst. 5 Studijního a zkušebního řádu UK v Praze (dále též „SZŘ UK“) a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Žalobce v žalobě namítal, že byl žalobou napadenými rozhodnutími zkrácen na svých právech. Uvedl, že obě rozhodnutí byla odůvodněna podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách a čl. 12 odst. 1 písm. b) SZŘ UK nesplněním požadavků studijního programu podle studijního a zkušebního řádu, když žalobce řádně neukončil studium během maximální doby studia do 30.9.2011 podle článku 4 odst. 13 SZŘ UK.

Namítal, že státní závěrečná zkouška, kterou skládal dne 16.9.2011, trpěla procesními vadami. Konkrétně správní orgán prvního stupně nedodržel lhůty a postupy stanovené

vnitřními předpisy pro zveřejnění termínu a místa jejího konání a zkušební komise, která jej zkoušela, nebyla správně obsazena.

Uvedl, že termín státní zkoušky nebyl podle čl. 7 odst. 9 SZŘ UK zveřejněn na úřední desce správního orgánu prvního stupně nejméně měsíc před jejím konáním. Žalobce se o termínu zkoušky nedozvěděl ani když se byl osobně informovat na katedře výtvarné výchovy dne 16.8.2011. Termín konání zkoušek dne 16.9.2011 byl stanoven až listinou vystavenou katedrou výtvarné výchovy „Termíny obhajob závěrečných bakalářských a diplomových prací Státních závěrečných zkoušek – září 2011“ ze dne 19.8.2011. Tímto postupem jednak nebyla dodržena jednoměsíční lhůta pro zveřejnění termínu na úřední desce, a rovněž tak došlo k porušení článku 7 odst. 9 SZŘ UK, neboť byl termín státních zkoušek stanoven vedoucím katedry a nikoli děkanem. Až dne 29.8.2011 při osobní návštěvě našel termín vyvěšen na nástěnce katedry. Nedodržením jednoměsíční lhůty stanovené vnitřním předpisem a dalšími formálními pochybeními tak byl žalobci neoprávněně zkrácen čas na přípravu na zkoušku o 14 dnů, tj. o polovinu předepsané lhůty.

Nesouhlasil s tvrzením správních orgánů, že termíny státních zkoušek byly stanoveny v souladu s § 10 odst. 5 SZŘ PF UK v harmonogramu akademického roku 2010/2011 ze dne 10.8.2010. V harmonogramu byl jako termín předmětných státních zkoušek uveden týden od 12.9.2011 do 16.9.2011. Přičemž SZŘ UK ani SZŘ PF UK nestanoví, že vyhlášením organizačního členění akademického roku je splněna podmínka děkanského vyhlášení jednotlivých míst a termínů státních zkoušek pro konkrétní studenty. K řádnému vyhlášení termínu státní závěrečné zkoušky dojde až v okamžiku, kdy je stanoven konkrétní čas a místo předmětné zkoušky pro dotyčného studenta.

Dále namítal nesprávné obsazení zkušební komise u státní závěrečné zkoušky dne 16.9.2011. Poukázal na čl. 7 odst. 3 a čl. 10 odst. 4 SZŘ UK, dle kterých jmenuje předsedu a členy komise děkan fakulty a počet přítomných členů komise nesmí být menší než tři. Pro konání předmětné státní závěrečné zkoušky byla jmenována komise ve složení doc. PhDr. M. F., Ph.D. (předsedkyně), Mgr. L. A., Ph.D., doc. PhDr. J. B., Ph.D. a PhDr. M. R., Ph.D. Avšak státní zkouška proběhla před komisí ve složení doc. ak. mal. I. Š., doc. PhDr. J. B., Ph.D. a Mgr. L. H., Ph.D. Odlišné složení zkušební komise žalobce znervóznilo a přišel o možnost připravit se na zaměření zkoušejících v rámci zkušebních okruhů.

Vytkl žalovanému, že se nedostatečně vypořádal s jeho námitkou týkající se formálních nedostatků konání státní závěrečné zkoušky, když pouze obecně konstatoval, že její průběh byl v pořádku.

Závěrem žalobce shrnul, že nesplnění formálních pravidel pro konání státní závěrečné zkoušky mělo negativní vliv na jeho výkon u zkoušky. V této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2009 č.j. 9 As 1/2009-141, z něž dovodil, že podmínky stanovené vnitřními předpisy správních orgánů nebyly v posuzovaném případě dodrženy. Jelikož mu nebylo opakování této státní závěrečné zkoušky povoleno, správní orgány se dopustily jednání v rozporu s § 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých školách a článku 7 odst. 9 SZŘ UK.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobu napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odmítl veškeré žalobou uplatněné námitky. Zdůraznil, že předmětná státní závěrečná zkouška proběhla zcela v souladu se zákonem o vysokých školách a rovněž v souladu s vnitřními předpisy správních orgánů. Odkázal na odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí s tím, že se správní orgány s veškerými žalobou uplatněnými námitkami již vypořádaly.

Zdůraznil, že nesouhlasí s námitkou nedodržení lhůty pro zveřejnění termínu konání státní zkoušky. Poukázal na čl. 7 odst. 9 SZŘ UK s tím, že řádný a dva opravné termíny konání státní zkoušky stanoví děkan, přičemž každý z těchto termínů se nejméně měsíc předem zveřejní na úřední desce. Dále odkázal na § 10 odst. 5 SZŘ PF UK, v němž je upřesněno, že termíny státní zkoušky vyhlašuje děkan jako součást harmonogramu studia v daném akademickém roce. Termíny státních zkoušek byly pro akademický rok 2010/2011 uvedeny v opatření děkanky č. 16/2010 ze dne 10.8.2010, kterým byl v souladu s opatřením rektora č. 5/2010 vyhlášen harmonogram akademického roku 2010/2011. Dle harmonogramu byly stanoveny zimní, letní a podzimní termíny státních zkoušek. Podzimní termín státních zkoušek byl vyhlášen na období od 12.9. do 16.9.2011 pro první část státní zkoušky z diplomního předmětu a na období od 19.9. do 23.9.2011 pro druhou část státní zkoušky z předmětu nediplomního. Tudíž studentům, kteří státní zkoušku měli skládat v podzimním termínu, byla informace o termínu státní zkoušky známa více než 1 rok dopředu. Jelikož žalobce byl zapsán ke studiu jednooborového magisterského studijního programu, tak v jeho případě přicházely v úvahu termíny jednotlivých částí státní zkoušky pouze v termínech od 12.9. do 16.9.2011, kdy se konaly státní zkoušky z diplomních předmětů. Žalobce se tak mohl a měl s rámcovým termínem konání státní zkoušky seznámit 1 rok předem, a proto nelze jeho neúspěch při skládání státní zkoušky klást za vinu žalovanému.

Nesouhlasil s tvrzením žalobce, že výše uvedeným postupem neměl dostatek času na přípravu na složení zkoušky. Uvedl, že záleží na každém studentovi, kolik času věnuje přípravě na státní závěrečnou zkoušku. Žádnou lhůtu k přípravě žalovaný nestanoví a nemůže tak nikoho o čas na přípravu na státní závěrečnou zkoušku zkrátit.

Zásadně odmítl i námitku žalobce týkající se nesprávného obsazení zkušební komise pro předmětnou státní závěrečnou zkoušku. Zdůraznil, že zkušební komise byla ustavena v souladu s příslušnými předpisy a její členové řádně jmenováni děkankou a nikoli vedoucím katedry. K personálnímu složení zkušební komise žalovaný uvedl, že zkušební komise byla jmenovaná v souladu se zákonem dle § 53 odst. 2 zákona o vysokých školách a článkem 7 odst. 2 SZŘ UK. Přičemž v právních předpisech ani vnitřních předpisech správních orgánů není stanovena povinnost zveřejnit v časovém předstihu složení komise pro státní závěrečnou zkoušku. Nýbrž je nutné zajistit, aby při státní zkoušce zkoušely ty osoby, které jsou k tomu oprávněny, a aby jejich počet nebyl nižší než tři.

Námitku žalobce týkající se jeho znervóznění a nemožnosti přípravy na zkoušené zaměření zkoušejících z důvodu odlišného obsazení zkušební komise měl za zcela nedůvodnou. Každý student se má zásadně připravovat na všechny zkušební okruhy státní závěrečné zkoušky.

K námitkám žalobce ohledně neuvedení místa konání státní zkoušky poukázal žalovaný na článek 36 odst. 2 Statutu PF UK s tím, že na úřední desce fakulty se vyvěšují informace o termínech a místu konání státních zkoušek. Informace o termínech státních zkoušek obsažená v opatření děkanky č. 16/2010 byla v souladu se Statutem PF zveřejněna na úřední desce fakulty, přičemž na webových stránkách fakulty bylo uvedeno i sdělení, že

konkrétní rozpis (čas a místo) všech částí státní závěrečných zkoušek jsou zveřejněny na stránkách jednotlivých kateder.

Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Při ústním jednání právní zástupce žalobce setrval na svém procesním stanovisku. K žalobní námitce nezveřejnění termínu zkoušky ve stanovené lhůtě na úřední desce zdůraznil rozpor mezi čl. 7 odst. 9 SZŘ ÚK a § 10 odst. 5 SZŘ PF ÚK s tím, že je zapotřebí řídit se vnitřním předpisem vyšší právní síly, tj. SZŘ ÚK. Dále pokud žalovaný dospěl k názoru, že prekluzivní maximální studijní doba žalobci uplynula ke dni 30.9.2011, přičemž až ke dni 9.12.2011 studium žalobce skončilo dle čl. 12 odst. 1 písm. b) SZŘ UK, vznikl tak žalovanému časový prostor cca 5 měsíců umožnit žalobci opakování státní zkoušky, což se neučinil. Uvedl, že žalovaný ve svých vyjádřeních s odkazem na čl. 5 odst. 13 SZŘ UK tvrdil, že po ukončení maximální doby studia již nelze konat žádné zkoušky. Právní zástupce žalobce však v SZŘ UK ani SZŘ PF UK nenalezl v jednotlivých odstavcích čl. 5 odstavce označený písmenem 13.

Žalovaný rovněž setrval na svém procesním stanovisku. Zdůraznil, že vnitřní předpisy PF UK mohou upřesňovat jednotlivá ustanovení SZŘ UK. Dále uvedl, že žalobcovo studium u žalovaného skončilo dne 9.12.2011 dle čl. 12 odst. 1 písm. b) SZŘ UK, tj. právní mocí rozhodnutí o ukončení jeho studia. Avšak po uplynutí maximální doby studia žalobce, nebylo již možné, aby vykonal jakoukoli zkoušku.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Žalobce začal u správního orgánu prvního stupně studovat v akademickém roce 2001/2002 prezenční magisterský studijní program učitelství pro střední školy, obor učitelství výtvarné výchovy pro ZŠ, SŠ a ZUŠ.

Z opatření děkana č. 16/2010 č.j. 8413/2010 vyplývá, že jím byl vyhlášen harmonogram akademického roku 2010/2011. V harmonogramu byly stanoveny termíny státních závěrečných zkoušek pro prezenční i kombinovanou formu studia pro zimní semestr 2010/2011 - září 2011 (podzimní termín) pro první část SZK - diplomní předmět od 12.9.2011 do 16.9.2011.

Z výpisu termínů obhajob závěrečných bakalářských a diplomových prací a státních závěrečných zkoušek – září 2011 ze dne 19.8.2011 vyplývá, že státní závěrečná zkouška pro jednooborové magisterské pětileté studium učitelství výtvarné výchovy pro ZŠ, SŠ a ZUŠ bude konána v pátek 16. září 2011, R 309, 8.30 – 14.30 hod. Složení zkušební komise bylo uvedeno následující - předseda: doc. PhDr. M. F., Ph.D. a členové Mgr. L. A., Ph.D., doc. PhDr. J. B., Ph.D., PhDr. M. R., Ph.D. Žalobce zde byl uveden jako jeden ze studentů, kteří budou státní zkoušku ve výše uvedeném termínu absolvovat.

Ze zápisu o státní závěrečné zkoušce v magisterském studijním programu ze dne 16.9.2011 vyplývá, že žalobce byl zkoušen zkušební komisí ve složení předsedy doc. ak. mal. I. Š. a členů doc. PhDr. J. B. PhD., Mgr. L. J. H. PhD.

Dne 4.11.2011 správní orgán prvního stupně rozhodl o ukončení studia žalobce pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 10 odst. 7 SZŘ PF UK.

Když u státní zkoušky z výtvarné kultury a výtvarné pedagogiky, kterou vykonal v řádném termínu dne 16.9.2011, byl v obou jejích částech hodnocen známkou neprospěl. Zásadně se student, který v řádném termínu u zkoušky neprospěje, může dle § 10 odst. 8 SZŘ PF UK k prvnímu jejímu opakování přihlásit nejdříve po 1 měsíci od jejího neúspěšného absolvování, jelikož se žalobce přihlásil na řádný termín všech částí státní zkoušky až v posledním možném období pro konání státních zkoušek v akademickém roce 2010/2011, tj. na podzimní termín státních závěrečných zkoušek a maximální doba jeho studia dle čl. 5 odst. 13 SZŘ UK mu uplynula dnem 30.9.2011, nemůže již opravnou zkoušku vykonat. Tím, že nesložil úspěšně v maximální době studia všechny části státní závěrečné zkoušky, naplnil důvod pro ukončení studia dle čl. 12 odst. 1 SZŘ UK, a proto bylo dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách rozhodnuto o ukončení jeho studia.

O žádosti o přezkum výše uvedeného rozhodnutí, ve kterém žalobce argumentoval shodně jako v podané žalobě (žádost o přezkum ze dne 11.11.2011) rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění rozhodnutí k námitce žalobce ohledně nedodržení lhůty pro zveřejnění termínu konání státní zkoušky žalovaný poukázal na článek 7 odst. 9 SZŘ UK, v němž je uvedeno, že řádný a dva opravné termíny konání státní zkoušky stanoví děkan a každý z těchto termínů se nejméně měsíc předem zveřejní na úřední desce. Dle § 10 odst. 5 SZŘ PF UK termíny státní zkoušky vyhlašuje děkan jako součást harmonogramu studia v daném akademickém roce. Dovodil tak, že termíny státních zkoušek byly pro akademický rok 2010/2011 uvedeny v opatření děkanky č. 16/2010 ze dne 10.8.2010, kterým byl v souladu s opatřením rektora č. 5/2010 vyhlášen harmonogram akademického roku 2010/2011. Dle harmonogramu byly stanoveny zimní, letní a podzimní termíny státních zkoušek. Co se týče podzimního termínu, ten byl pro státní zkoušky z diplomního předmětu vyhlášen na období od 12.9.2011 do 16.9.2011. Tedy studentům, kteří státní zkoušku skládali v podzimním termínu, byla informace o termínech známa více než 1 rok dopředu. Neúspěch při skládání státní zkoušky nelze přikládat právě tomu, že se žalobce dozvěděl konkrétní den konání jednotlivých částí státní zkoušky s předstihem pouhých dvou až tří týdnů, neboť rámcové rozpětí konání státní zkoušky bylo v dostatečném časovém předstihu zveřejněno. Jelikož žalobce byl zapsán ke studiu jednooborového magisterského studijního programu, pak byly termíny jednotlivých částí státní zkoušky pro něj uvedeny pouze v termínech od 12.9.2011 do 16.9.2011, kdy se konaly státní zkoušky z diplomních předmětů. K uplatněné námitce nesprávného personálního složení zkušební komise žalovaný uvedl, že komise byla řádně ustavena dle § 53 odst. 2 zákona o vysokých školách. Právo zkoušet při státní zkoušce mají pouze profesori, docenti a odborníci schválení příslušnou vědeckou radou. Přičemž předsedu a členy komise jmenuje dle článku 7 odst. 2 SZŘ UK děkan fakulty. Počet přítomných členů komise nesmí být menší než 3. Žalovaný zdůraznil, že v právních předpisech ani vnitřních předpisech není stanovena povinnost zveřejnit v časovém předstihu složení komise pro státní závěrečnou zkoušku. Zajistit se musí to, aby při státní zkoušce zkoušely oprávněné osoby, a aby jejich počet nebyl menší než tři. Jelikož všichni tři členové zkušební komise, před níž konal státní zkoušku žalobce, byli řádně jmenováni děkankou PF, bylo složení zkušební komise v pořádku. Závěrem žalovaný shrnul, že procesní postupy předcházející konání státní zkoušky neměly v žádném případě vliv na výsledek státní zkoušky žalobce.

Soudem zjištěný skutkový stav nebyl mezi účastníky sporný.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních

bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu bylo v době rozhodování správního orgánu dle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“).

Žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o vysokých školách se studium dále ukončuje nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu.

Podle § 62 odst. 1 zákona o vysokých školách má student právo konat zkoušky za podmínek stanovených studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem.

Podle § 63 odst. 1 zákona o vysokých školách studijní povinnosti studenta vyplývají ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu.

Podle § 63 odst. 2 zákona o vysokých školách je student povinen dodržovat vnitřní předpisy vysoké školy a jejích součástí.

Podle čl. 4 odst. 13 věta druhá SZŘ UK neukončí-li student řádně studium během maximální doby studia, posuzuje se tato skutečnost tak, že nastal případ uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. b) SZŘ UK.

Podle čl. 12 odst. 1 písm. b) SZŘ UK se studium dále ukončuje nesplněním požadavků vyplývajících ze studijního programu (čl. 19 odst. 1); dnem ukončení studia je den, kdy rozhodnutí o ukončení studia nabylo právní moci.

Zásadní žalobcova námitka spočívala v jeho tvrzení, že žalobou napadenými rozhodnutími byl zkrácen na svých právech, neboť studium ve stanovené maximální době nemohl ukončit proto, že mu nebylo správním orgánem prvního stupně umožněno řádně vykonat státní závěrečnou zkoušku dne 16.9.2011 z výtvarné kultury a didaktiky výtvarné výchovy.

V této souvislosti soud shodně se žalobcem odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.12.2009 č.j. 9 As 1/2009 -141, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou správního přezkumu klasifikace u státní zkoušky následujícím způsobem: „Rozhodování ve věci dodržení stanovených podmínek během zkoušky se tedy nepochybně týká rozhodování o právech a povinnostech studenta, na které se vztahuje ustanovení § 68 zákona o vysokých školách; to znamená, že pokud student v tomto směru podá žádost, musí být o této žádosti rozhodnuto a student o tom musí být prokazatelně uvědomen (§ 68 odst. 1 a 2 uvedeného zákona). Příslušný orgán vysoké školy přitom rozhoduje jako orgán veřejné správy.

Zákon o vysokých školách nestanoví, že student má právo na úspěšné vykonání zkoušky a z toho plynoucí právo žádat o změnu klasifikace udělené při státní zkoušce. Zjednodušeně řečeno student při konání státní zkoušky nemá právo na "výsledek", ale na "řádný proces" s ní související, který je primárně určován podmínkami danými studijním programem, resp. studijním a zkušebním řádem [§ 62 odst. 1 písm. d) zákona o vysokých

školách]. "Řádný proces" garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi studenty za obecným způsobem stanovených podmínek. ...

V závislosti na zjištěném porušení podmínek "řádného procesu" stanovených pro konání státní závěrečné zkoušky (či jiné zkoušky) by bylo možné např. z důvodu neúplného či chybného obsazení zkušební komise, případně jiného porušení pravidel stanovených právními či studijními předpisy, rozhodnout o anulaci příslušné zkoušky (práva studenta by byla obnovena analogicky v souladu s § 68 odst. 5 zákona o vysokých školách)."

Jak vyplývá z výše zjištěného skutkového stavu, žalobce byl studentem jednooborového magisterského studijního programu. Způsob stanovení termínů státních zkoušek upravoval čl. 7 odst. 9 SZŘ UK tak, že tyto termíny stanoví děkan a mají být zveřejněny nejméně měsíc předem na úřední desce, a taktéž § 10 odst. 5 SZŘ PF UK, kterým bylo stanoveno, že děkan termíny státní zkoušky vyhláší jako součást harmonogramu studia v daném akademickém roce. Přičemž studenti se ke státním zkouškám musí hlásit písemně v termínu stanoveném právě harmonogramem příslušného akademického roku. Harmonogram školního roku obsahuje informace o začátku akademického roku, jeho členění a vyvěšuje se na úřední desce, rovněž tak se na úřední desce vyvěšují informace o termínech a místu konání státních zkoušek, což vyplývá z části X., čl. 36 bod 2 prvá a druhá odrážka Statutu PF UK. Soud nesdílí právní názor žalobce o rozpornosti výše uvedených ustanovení studijních zkušebních řádů, když ustanovením § 10 odst. 5 SZŘ PF UK nebyla popřena povinnost žalovaného zveřejnit termíny státních zkoušek minimálně měsíc předem. Je zřejmé, že harmonogram školního roku v obecnějších rysech upravuje organizaci celého akademického roku, mimo jiné i časové období, které je vyhrazeno pro skládání státních zkoušek. Studenti se musí v harmonogramem určeném termínu ke složení státní zkoušky přihlásit. Jelikož konkrétní určení dne, hodiny a místa konání státních zkoušek není obsahem harmonogramu, musí být samostatně zveřejněno, jak stanoví i Statut PF UK.

V posuzované věci byly pro akademický rok 2010/2011 termíny státních zkoušek upraveny opatřením děkanky č. 16/2010 ze dne 10.8.2010, kterým byl v souladu s opatřením rektora č. 5/2010 vyhlášen harmonogram akademického roku 2010/2011. Tímto harmonogramem bylo pro podzimní termíny státních zkoušek z diplomního předmětu určeno období od 12.9.2011 do 16.9.2011, žalobce se ke státní zkoušce v tomto termínu řádně přihlásil, neboť byl ve výpisu termínů obhajob závěrečných bakalářských a diplomových prací a státních závěrečných zkoušek – září 2011 ze dne 19.8.2011 uveden jako jeden ze studentů, kteří budou státní zkoušku absolvovat.

Na základě výše uvedeného je zřejmé, že termín státních zkoušek byl řádně stanoven děkankou v harmonogramu akademického roku 2010/2011. Soud se rovněž ztotožnil se žalovaným, že žalobci, který státní zkoušku skládal v podzimním termínu, byla informace o termínech, resp. týdnu, v němž bude zkoušku absolvovat, známa více než 1 rok dopředu. Je však pravdou, že konkrétní termín konání státní závěrečné zkoušky žalobce nebyl zveřejněn na úřední desce správního orgánu prvního stupně nejméně měsíc předem tak, jak bylo stanoveno v čl. 7 odst. 9 SZŘ UK. Žalovaný tuto skutečnost nepopřel a žalobce tvrdil, že konkrétní termín konání zkoušek dne 16.9.2011 byl stanoven až listinou „Termíny obhajob závěrečných bakalářských a diplomových prací Státních závěrečných zkoušek – září 2011“ ze dne 19.8.2011 a až dne 29.8.2011 při osobní návštěvě našel termín vyvěšen na nástěnce katedry.

Soud však má shodně se žalovaným za to, že nedodržením jednoměsíční lhůty stanovené vnitřním předpisem pro vyvěšení konkrétního termínu a místa konání státních zkoušek, nemohlo mít vliv na průběh a ani na výsledek státní zkoušky. Soud je přesvědčen, že tím, že žalobce více než rok věděl o tom, že státní zkoušky budou konány v týdnu od 12.9.2011 do 16.9.2011, byla pro něj přesnější informace o konkrétním dni v tomto týdnu podstatná *de facto* pouze proto, aby se na zkoušku ve správný den a včas dostavil. Rozhodně absence této informace nemohla mít za následek zkrácení doby přípravy žalobce na zkoušku. Navíc přesný termín a místo konání státní zkoušky bylo obsahem listiny „Termíny obhajob závěrečných bakalářských a diplomových prací Státních závěrečných zkoušek – září 2011“ ze dne 19.8.2011, tedy téměř měsíc přede dnem konání státní zkoušky. Z procesního hlediska tak lze uzavřít, že postup správního orgánu prvního stupně při vyhlásování termínů státní zkoušky, nemělo za následek takové zkrácení práv žalobce, které by samo o sobě ovlivnilo zákonnost napadeného rozhodnutí, tj. jeho soulad s hmotným právem. Přestože správní orgán prvního stupně zcela nedostál svým procesním povinnostem vyplývajícím z čl. 7 odst. 9 SZŘ UK, není toto pochybení takové intenzity, aby odůvodnilo zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, protože v jeho důsledku nebylo do právní sféry žalobce negativním způsobem definitivně zasaženo.

Žalobce dále namítal nesprávné obsazení zkušební komise u státní závěrečné zkoušky dne 16.9.2011, neboť nebyla složená ze stejných osob, které byly původně uvedeny v listině „Termíny obhajob závěrečných bakalářských a diplomových prací Státních závěrečných zkoušek – září 2011“. Zkušební komisi podle čl. 7 odst. 3 ve spojení s čl. 10 odst. 4 SZŘ UK jmenuje děkan z řad profesorů, docentů a odborníků schválených vědeckou radou správního orgánu prvního stupně a jejich počet nesmí být menší než tři. Žalobce v žalobě netvrdil, že by se komise skládala z osob bez příslušného schválení vědeckou radou správního orgánu prvního stupně ani, že by byl počet zkoušejících nesprávný. Žalobce toliko brojil proti jejímu odlišnému složení. Soud se ztotožnil se žalovaným, že v právních předpisech ani vnitřních předpisech správních orgánů není stanovena povinnost zveřejnit složení komise pro státní závěrečnou zkoušku a ani není zakázáno měnit její složení. Podstatným je, aby při státní zkoušce zkoušely oprávněné osoby, a aby jejich počet nebyl menší než tři, což bylo v posuzovaném případě splněno. Tvzení žalobce, že jej změna v obsazení zkušební komise, kterou nečekal, znervóznila a navíc tím přišel o možnost připravit se na zaměření zkoušejících v rámci zkušebních okruhů, soud posoudil jako ryze účelové. Soud poukazuje na § 1 zákona o vysokých školách, který definuje vysoké školy, jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy, vrcholná centra vzdělanosti, nezávislého poznání a tvůrčí činnosti a plní klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti. Soud je tak přesvědčen, že každý úspěšný student vysoké školy musí být natolik psychicky silný, aby byl schopen vykonat státní zkoušku a obhájit své vědomosti ze všech zkušebních okruhů před libovolným zkoušejícím.

Dále žalobce namítal, že se žalovaný řádně nevypořádal s odvolací námitkou týkající se formálních nedostatků konání státní závěrečné zkoušky. Soud se s touto námitkou neztotožnil, neboť žalobce se v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, konkrétně na stránkách 4, 5, 6, podrobně výše uvedenými vytýkanými vadami zabýval. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28.5.2009, č.j. 9 Afs 70/2008-13, ze dne 19.3.2013, č.j. 8 Afs 41/2012-50, rozhodnutí ze dne 6.6.2013, č.j. 1 Afs 44/2013-30 a na nálezy Ústavního soudu ze dne 12.2.2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, jejichž právní závěry lze plně vztáhnout také na rozhodnutí správních orgánů tak, že ačkoliv je jejich povinností svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek na detailní odpovědi na každou námitku. Soud zdůrazňuje, že požadavky kladené na správní

orgány, pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů, nesmí být přemrštěné. Takovéto přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost orgánů, především pak jejich schopnost efektivně, zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu, plnit zákonem jim uložené úkoly.

Dále soud nesdílí ani právní názor žalobce, že žalovaný byl povinen v době od uplynutí maximální doby studia žalobci, tj. ode dne 30.9.2011 do dne 9.12.2011, tj. do dne, kdy studium žalobce skončilo dle čl. 12 odst. 1 písm. b) SZŘ UK právní mocí rozhodnutí o ukončení studia, umožnit žalobci opakování státní zkoušky. Soud pod pojmem „maximální doba studia“ dle čl. 4 odst. 13 SZŘ UK rozumí objektivní lhůtu, ve které student musí splnit své studijní povinnosti, což bylo konstatováno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2011 č.j. 8 As 37/2010 - 78. Jelikož po uplynutí maximální doby studia již není možné řádně plnit studijní povinnosti vyplývající ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu, je zřejmé, že nelze ani skládat zkoušky. Dále soud podotýká, že ze žádného zákonného ani vnitřního předpisu správních orgánů nevyplývá povinnost stanovit pro konání státní zkoušky mimořádný termín nad rámec termínů v harmonogramu akademického roku. Toliko řádný a dva opravné termíny dle čl. 7 odst. 9 SZŘ UK.

K poukazu žalobce na aplikaci neexistujícího čl. 5 odst. 13 SZŘ UK v žalobou napadených rozhodnutí soud uvádí následující. Je pravdou, že čl. 5 SZŘ UK skutečně neobsahuje žádný odstavec č. 13. Odkaz na nesprávný čl. 5 SZŘ UK byl použit v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a správní orgán z něj dovodil, že na jeho základě žalobci dne 30.9.2011 uplynula maximální doba studia. V odůvodnění rozhodnutí žalovaného již byl v této souvislosti jednou použit správný odkaz na čl. 4 odst. 13 SZŘ UK a podruhé opět nesprávný odkaz na čl. 5 odst. 13 SZŘ UK. S ohledem na výše uvedený výklad ustanovení čl. 4 odst. 13 věta SZŘ UK soud uzavírá, že nesprávný odkaz čl. 5 odst. 13 SZŘ UK v žalobou napadených rozhodnutích byl toliko dílčím pochybením, které soud vyhodnotil jako formální vadu – zřejmou nesprávnost v psaní, bez vlivu na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.

Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, základními zásadami správního řízení, dále soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení takové intenzity, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný, úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. června 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková